

Sygn. akt IV U 588/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Czernecka-Kozak

Protokolant: Małgorzata Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 27 marca 2013 roku znak: (...)

w sprawie Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o wypłatę wyrównania emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 588/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 października 2013 roku

Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. – powołując się na przepisy kodeksu postępowania administracyjnego - odmówił Z. B. uchylecia decyzji z dnia 11 października 2011 roku, znak: (...) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726) w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS. Uzasadniając decyzję organ rentowy wskazał, że w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku, sygn. akt K 2/2012, z dniem 22 listopada 2012 roku podjęto Z. B. wypłatę wstrzymanej emerytury. Wyrok TK został ogłoszony w dniu 22 listopada 2012 roku, w związku z czym tego dnia utracił moc art. 103a ustawy o emeryturach i rentach

z FUS będący podstawą zawieszenia emerytury. Trybunał Konstytucyjny nie wskazał innej daty utraty mocy obowiązującej tego przepisu. Wobec powyższego - zdaniem ZUS - wyrok TK z 13 listopada 2012 roku nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 roku okresu zawieszenia emerytury na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W tym stanie rzeczy – w ocenie organu rentowego - brak jest podstaw do wypłaty wyrównania emerytury za cały okres zawieszenia.

Od powyższej decyzji odwołała się Z. B. wnosząc o jej zmianę poprzez wypłatę emerytury za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku wraz ustawowymi odsetkami. Podała, iż Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 roku stwierdził, że w przypadku emerytów, którzy nabyli prawo do świadczenia przed 1 stycznia 2011 roku, a którzy kontynuowali zatrudnienie istniejące przed przyznaniem świadczenia, nie ma podstaw do zawieszenia jego wypłaty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w całości bezsporny i przedstawiał się następująco:

Odwołująca się Z. B. urodziła się (...). Decyzją z dnia 08 grudnia 2008 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. przyznał odwołującej emeryturę od dnia 1 listopada 2008 roku. Z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia u pracodawcy, na rzecz którego wnioskodawczyni wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury - wypłata emerytury została zawieszona.

Na wniosek Z. B. z 16 lutego 2010 roku - decyzją z dnia 26 lutego 2010 roku – przeliczono emeryturę przy uwzględnieniu dodatkowych dokumentów dotyczących zatrudnienia i wynagrodzenia i podjęto wypłatę świadczenia od dnia 1 marca 2010 roku .

Z. B. od dnia 20 października 1992 roku jest zatrudniona w Zespole Szkół (...) w L..

Decyzją z dnia 11 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. - działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726) - od dnia 1 października 2011 roku wstrzymał Z. B. wypłatę emerytury z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia.

Dnia 26 listopada 2012 roku odwołująca - powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku - złożyła do ZUS wniosek o podjęcie wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 roku wraz z odsetkami. Decyzją z dnia 7 stycznia 2013 roku ZUS podjął Z. B. wypłatę emerytury od dnia 22 listopada 2012 roku.

Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku ZUS odmówił uchylecia decyzji z dnia 11 października 2011 roku w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 01 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że Z. B. nabyła prawo do emerytury dnia 1 listopada 2008 roku, a zatem w dacie gdy dla podjęcia wypłaty świadczeń konieczne było rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. W dacie nabycia przez odwołującą się prawa do emerytury obowiązywał bowiem przepis art. 103 ust. 2 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nakazujący zawieszenie wypłaty emerytury bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. W związku z tym, że odwołująca się kontynuowała zatrudnienie – wypłata świadczenia została zawieszona. Cytowany wyżej przepis został uchylony z dniem 8 stycznia 2009 roku przez art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o emeryturach kapitałowych, a zatem wypłata świadczenia odwołującej się została na jej wniosek wznowiona od dnia 1 marca 2010 roku. Do 31 grudnia 2010 roku nie istniał wymóg uprzedniego rozwiązania stosunku pracy jako warunku pobierania świadczeń emerytalnych. Z dniem 1 stycznia 2011 roku na mocy art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych

ustaw (Dz. U. Nr 257 z 2010 roku, poz. 1726) do ustawy o emeryturach i rentach z FUS został dodany art. 103 a, który stanowi, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu, uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia, kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zgodnie natomiast z art. 28 powołanej ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw do emerytur, przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy przepisy ustawy stosuje się od dnia 1 października 2011 roku. W oparciu o ten przepis organ rentowy wydał decyzję z dnia 11 października 2011 roku wstrzymującą wypłatę emerytury od 1 października 2011 roku, ponieważ odwołująca się nadal pozostawała w stosunku pracy .

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 roku Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 roku, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu orzeczenia Trybunał Konstytucyjny wskazał, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku utraci moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 roku w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oznacza to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku. Trybunał zakwestionował zatem możliwość zastosowania art. 28 ustawy tylko w zakresie, w jakim dotyczy to osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku, czyli w okresie po uchyleniu art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a przed wejściem w życie art. 103 a tej ustawy, dodanego ustawą z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz zmianie niektórych innych ustaw – tj. w czasie gdy obowiązywała regulacja nie zawierająca wymogu rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą .

W niniejszej sprawie odwołująca się - która nabyła prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2008 roku - nie mieści się w kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 roku. Wnioskodawczyni nabyła co prawda prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, ale w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym stosunek pracy musiał być rozwiązany aby emerytura nie została zawieszona. Zatem odwołująca się nie nabyła prawa do emerytury bez spełnienia tego warunku i bez konieczności wyboru w dacie przyznania świadczenia między zatrudnieniem a pobieraniem emerytury. Okoliczność, że później – po zmianie przepisów – przez pewien okres otrzymywała świadczenie nie zmienia faktu, iż w dacie ustalenia prawa do emerytury musiała dokonać wyboru pobieranych świadczeń (w tym przypadku wynagrodzenia). Należy dodatkowo podkreślić, że podjęcie wypłaty świadczenia od 1 marca 2010 roku nastąpiło na skutek wniosku o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem dodatkowego stażu pracy i wynagrodzenia osiągniętego w latach 2008 i 2009.

W tych okolicznościach należy stwierdzić, że niekonstytucyjność przepisów stwierdzona powołanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku nie dotyczy sytuacji odwołującej się, a zatem brak jest podstaw do przyznania prawa do wypłaty świadczenia za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku.

Wobec powyższego Sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oraz powołanych wyżej przepisów - oddalił odwołanie.